

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 2006

N:o 18—21

SISÄLLYS

N:o		Sivu
18	Maa- ja metsätalousministeriön asetus ampumakokeesta	65
19	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja maidon prosessoinnissa syntyvien sivutuotteiden käytöstä elintarviketuotannossa käytettävien eläinten ruokinnassa	70
20	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus maantielautoista	75
21	Oikeusministeriön kuulutus tasavallan presidentin vaalin ensimmäisen vaalin tuloksesta	79

N:o 18

Maa- ja metsätalousministeriön asetus ampumakokeesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetun metsästyslain (615/1993) 21 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 314/2005:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään ampumakokeen sisällöstä ja suorittamistavasta, ampumakokeen hyväksymisen edellytyksistä sekä ampumakokeen suorittamispaikkaa ja ampumakokeessa käytettäviä ampuma-aseita ja patruunoita koskevista vaatimuksista.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) metsäauriskokeella metsäkauriin metsästystä varten suoritettavaa ampumakoetta;
- 2) hirvi- ja peurakokeella hirven, valkohäntäpeuran, saksanhirven, metsäpeuran, kuusipeuran ja japaninpeuran metsästystä varten suoritettavaa ampumakoetta; ja
- 3) karhukokeella karhun metsästystä varten suoritettavaa ampumakoetta.

3 §

Ampumakokeen järjestäminen ja suorittamispaikka

Riistanhoitoyhdistys järjestää ampumakokeen ja ilmoittaa kokeesta riistanhoitoyhdistyksen päättämällä tavalla viimeistään seitsemän päivää ennen sen järjestämistä. Riistanhoitoyhdistykset voivat järjestää ampumakokeen yhteistyössä.

Riistanhoitoyhdistyksen on asetettava kuhunkin ampumakoetilaisuuteen vähintään kaksi ammunnanvalvojaa.

Ampumakoe suoritetaan lääninhallituksen tai puolustusministeriön hyväksymällä ampumaradalla.

4 §

Maalikuvi

Ampumakokeessa ammutaan paikallaan olevaan maalikuviin.

Metsäauriskokeessa ja hirvi- ja peurako-

keessa käytetään maalikuviona tämän asetuksen liitteen 1 mukaista hirvikuviota, jossa osuma-alueen halkaisija on 23 senttimetriä.

Karhukokeessa käytetään maalikuviona tämän asetuksen liitteen 2 mukaista karhukuviota, jossa osuma-alueen halkaisija on 17 senttimetriä.

5 §

Ampumakokeen suorittamistapa

Ampumakoe suoritetaan ampumalla maalikuvioon neljä laukausta vapaavalintaisesta pysty-, istuma- tai polviasennosta 75 metrin ampumaetäisyydeltä.

Koekerran laukaussarja suoritetaan 90 sekunnissa laskettuna ensimmäisestä laukauksesta. Osumat ilmoitetaan laukaussarjan jälkeen.

Ampumisessa saa käyttää tukena aseensa hihnaa, ampumapaikan rakenteita, ampumakeppiä tai muuta sopivaa alustaa kuitenkin siten, ettei asetta lukita mekaanisesti alustaan. Ammunnanvalvoja tarkistaa ja hyväksyy käytettävän tuen ennen ampumakokeen suorittamista.

6 §

Laukaussarjojen määrä

Samassa ampumakokeessa ampuja saa suorittaa enintään viisi koekertaa.

Koekerrasta suoritettavasta maksusta säädetään metsästysasetuksen (666/1993) 37 §:n 1 momentin 1 kohdassa.

Ampujalla on oikeus uuteen maksuttomaan koekertaan ampujasta riippumattoman aserikon, patruunan laukeamattomuuden tai muun vastaavan häiriön sattuessa.

7 §

Ampuma-aseet ja patruunat

Ampumakokeessa on käytettävä asetta, johon ampujalla on ampuma-aselaissa (1/1998) tarkoitettu voimassa oleva hallussapitolupa tai rinnakkaislupa.

Jos ampuja on alle 15 vuotta, saa hän käyttää ampumakokeessa 18 vuotta täyttä-

neen henkilön asetta siten, kuin ampumasetelain 88 §:ssä säädetään.

Käytettävän aseensa ja patruunoiden on täytettävä metsäauriskokeessa metsästysasetuksen 16 §:n 2 momentin 2 kohdan vaatimukset, hirvi- ja peurakokeessa metsästysasetuksen 16 §:n 2 momentin 3 kohdan vaatimukset ja karhukokeessa 16 §:n 2 momentin 4 kohdan vaatimukset.

8 §

Ampumakokeessa vaadittavat asiakirjat

Ampujan on esitettävä ammunnanvalvojalle ennen ampumakokeen suorittamista voimassa oleva metsästyskortti tai maksettu tulevan metsästysvuoden metsästyskortti sekä vaadittaessa osoitettava henkilöllisyytensä.

Ampujan on lisäksi esitettävä ammunnanvalvojalle ennen ampumakokeen suorittamista ampumakokeessa käytettävään aseeseen ampuma-aselaissa tarkoitettu voimassa oleva hallussapitolupa tai rinnakkaislupa.

9 §

Ampumakokeen hyväksyminen

Ampumakoe hyväksytään, jos laukaussarjan kaikki neljä laukausta vähintään sivuavat osuma-alueen ulkoreunaa.

Hyväksytty karhukoe vastaa metsäauriskoetta sekä hirvi- ja peurakoetta. Lisäksi hyväksytty hirvi- ja peurakoe vastaa metsäauriskoetta.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2006.

Tällä asetuksella kumotaan ampumakokeesta 10 päivänä kesäkuuta 2005 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (518/2005).

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

11 §

Siirtymäsäännökset

Aikaisempien säännösten mukaisesti suoritettu voimassa oleva ampumakoe vastaa tämän asetuksen ampumakoetta ampumakokeen voimassaoloajan.

Metsäauriskokeessa, hirvi- ja peurakokeessa ja karhukokeessa voidaan käyttää aikaisempien säännösten mukaista maalikuviota enintään kahden vuoden ajan tämän asetuksen voimaantulosta.

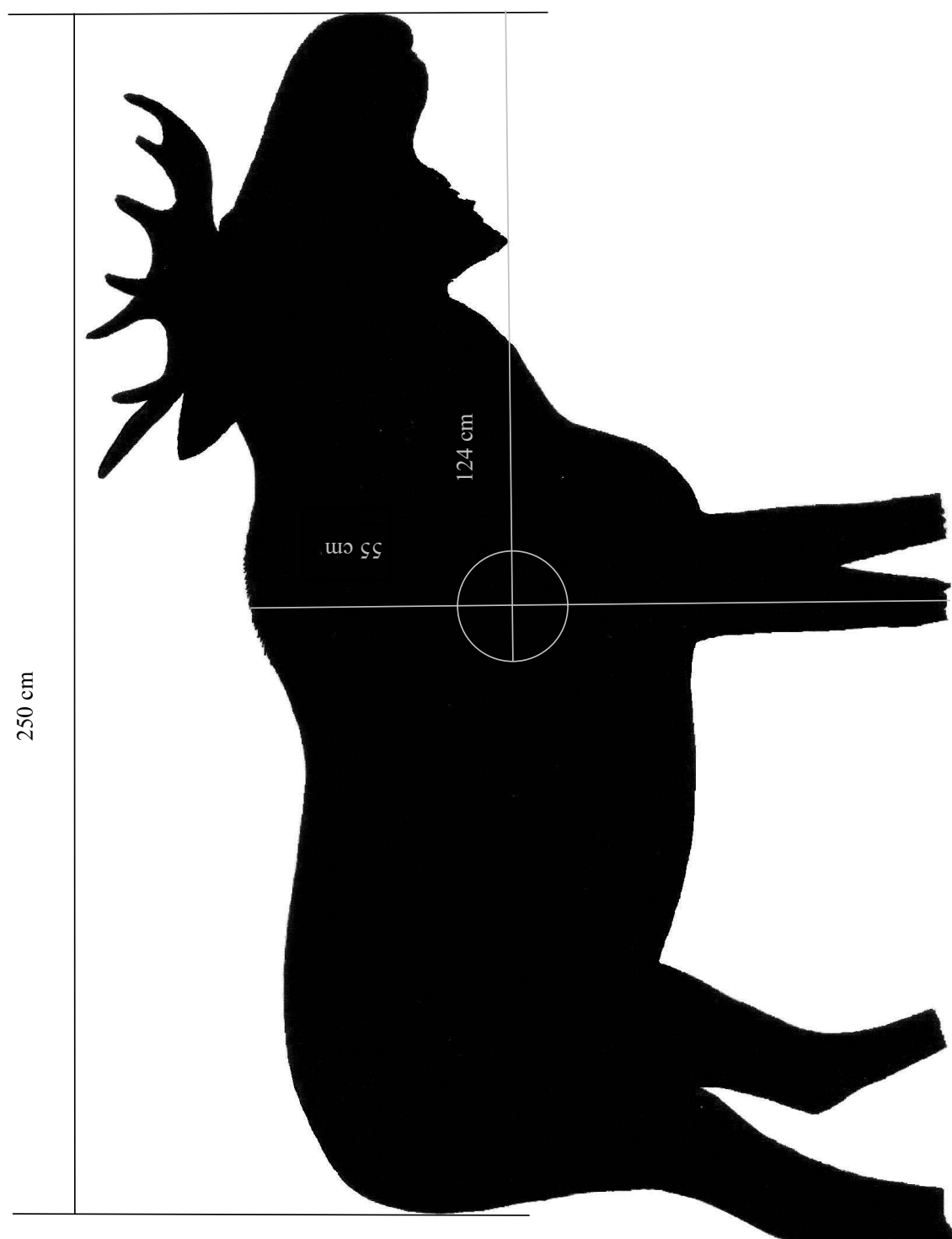
Aikaisempien säännösten mukaiseen maalikuviioon suoritettu metsäauriskoe tai hirvi- ja peurakoe hyväksytään, jos laukaussarjan kaikki neljä laukausta vähintään sivuavat osuma-alueen kahdeksikon renkaan ulkoreunaa.

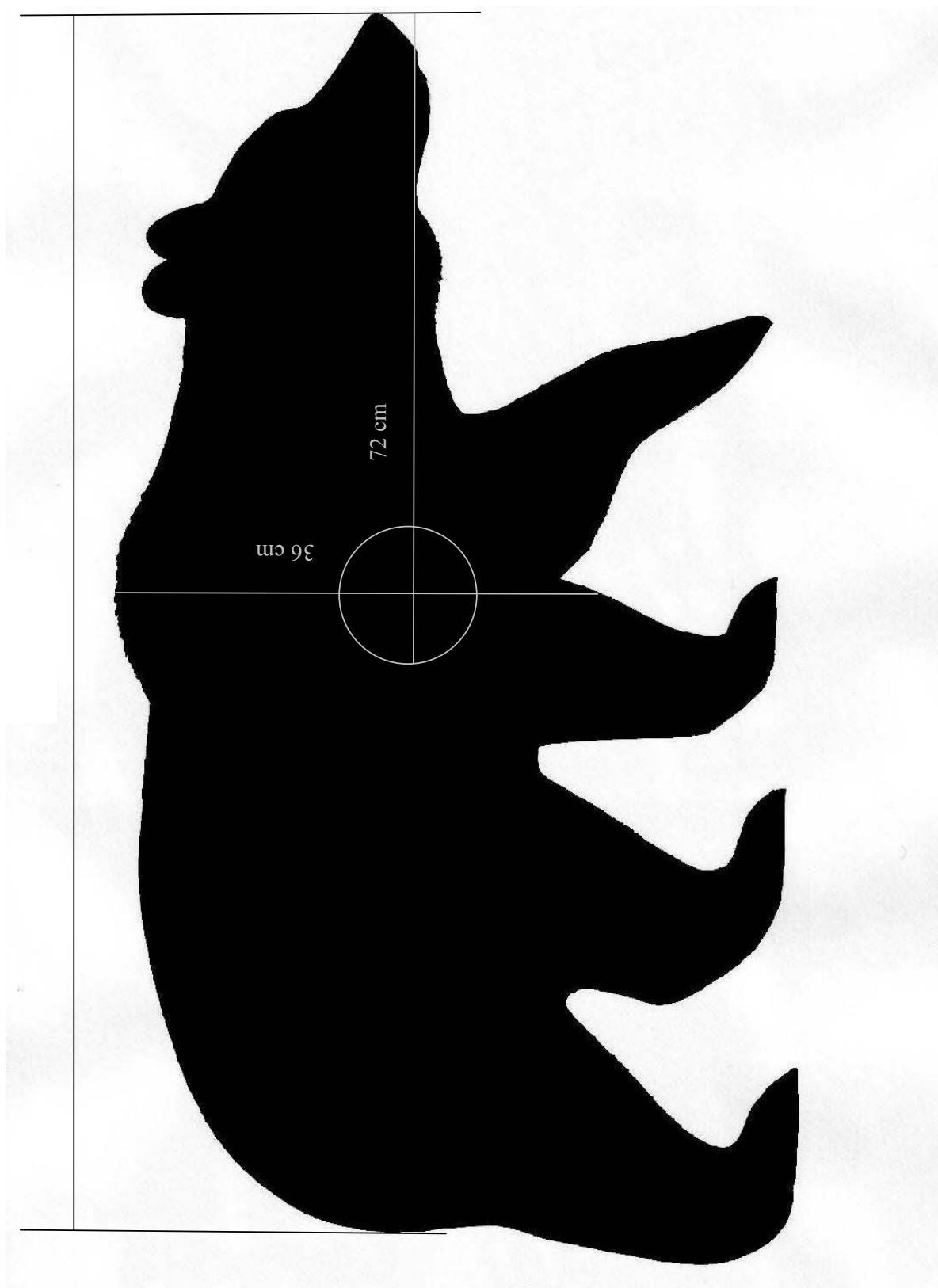
Aikaisempien säännösten mukaiseen maalikuviioon suoritettu karhukoe hyväksytään, jos laukaussarjan kaikki neljä laukausta vähintään sivuavat osuma-alueen yhdeksikön renkaan ulkoreunaa.

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Sauli Härkönen

N:o 19

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja maidon prosessoinnissa syntyvien sivutuotteiden käytöstä elintarviketuotannossa käytettävien eläinten ruokinnassa**

Annettu Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintalain (55/1980) 5 §:n 2 momentin, 12 §:n ja 13 §:n 1 ja 2 momentin, sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 2 momentti ja 12 § osaksi laissa 424/1994 ja 13 §:n 1 ja 2 momentti laeissa 809/1992 ja 424/1994, ja Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain (1100/1994) 11 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on laissa 273/2003, nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan maitoon, maitopohjaisiin tuotteisiin ja maidon prosessoinnissa syntyviin sivutuotteisiin, jotka toimitetaan käytettäväksi elintarviketuotannossa käytettävien eläinten, jäljempänä eläin, ruokinnassa. Tätä asetusta ei sovelleta maidon ja siitä saatujen tuotteiden käyttöön alkuperätilalla edellyttäen, että kyseisiä tuotteita ei ole missään vaiheessa toimitettu pois alkuperätilalta.

2 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Maitoa, maitopohjaisia tuotteita ja maidon prosessoinnissa syntyviä sivutuotteita, joita käytetään eläinten ruokinnassa, voidaan käsitellä tässä asetuksessa esitettyjen menetelmien lisäksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o

1774/2002, jäljempänä sivutuoteasetus, liitteessä VII olevassa V luvussa tarkoitetulla tavalla.

Sivutuoteasetuksessa asetetaan myös eläinten ruokintaan tarkoitetun maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja maidon prosessoinnissa syntyvien sivutuotteiden tuoteselostemerkintöjä, varastointia, kuljetusta, kaupallisia asiakirjoja, kirjanpitoa sekä vientiä ja sisämarkkinakauppaa koskevia vaatimuksia.

Lisäksi eläinten ruokintaan tarkoitetun maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja maidon prosessoinnissa syntyvien sivutuotteiden vientiä ja sisämarkkinakauppaa koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta asetuksessa luokkaan 3 kuuluvaksi aineeksi määritellyn maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja maidosta johdettujen tuotteiden osalta annetun komission asetuksen (EY) N:o 79/2005 säädökset.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *käsitellyillä tuotteilla* maitoa, maitopohjaisia tuotteita ja maidon prosessoinnissa syntyviä sivutuoteasetuksen mukaisesti luokan 3 sivutuotteiksi määriteltyjä tuotteita, huuhdevedet mukaan lukien, jotka on käsitelty liitteen 1.a tai 1.b kohdan mukaisesti, ja

2) *käsitlemättömillä tuotteilla* maitoa, maitopohjaisia tuotteita ja maidon prosessoinnissa syntyviä sivutuoteasetuksen mukaisesti luokan 3 sivutuotteiksi määriteltyjä tuotteita, huuhdevedet mukaan lukien, joita ei ole käsitelty liitteen 1.a tai 1.b kohdan mukaisesti sekä tuotteita, jotka ovat joutuneet kosketuksiin näiden tuotteiden kanssa.

4 §

Käsiteltyjen tuotteiden käyttö eläinten ruokinnassa

Jos maitoalan laitos luovuttaa liitteen 1.a tai 1.b kohdan mukaisesti käsiteltyjä tuotteita eläinten ruokintaan, luovutuksen edellytyksenä on, että laitos on hyväksytty eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996), jäljempänä hygienialain, nojalla ja että se pitää luetteloa toimittamistaan liitteen 1.a ja 1.b kohdan mukaisesti käsitellyistä tuotteista, niiden määristä sekä toimitusten vastaanottajista.

Jos rehualan laitos luovuttaa liitteen 1.a tai 1.b kohdan mukaisesti käsiteltyjä tuotteita eläinten ruokintaan, luovutuksen edellytyksenä on, että laitos on rekisteröity rehulain (396/1998) nojalla ja että se pitää luetteloa toimittamistaan liitteen 1.a ja 1.b kohdan mukaisesti käsitellyistä tuotteista, niiden määristä sekä toimitusten vastaanottajista.

Liitteen 1.b kohdan mukaisesti käsiteltyjä tuotteita käyttävän tilan on rekisteröidyttävä Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen rekisteriin. Rekisteröintiä haetaan Kasvintuotannon tarkastuskeskukselta. Rekisteröintiä on haettava Kasvintuotannon tarkastuskeskukselta heti liitteen 1.b kohdan mukaisesti käsiteltyjen tuotteiden käytön alkaessa. Hakemuksessaan tilan on ilmoitettava:

- 1) tilan yhteystiedot;
- 2) tilalla eläinten ruokinnassa käytetyt liitteen mukaisesti käsitellyt tuotteet;
- 3) toimija, joka toimittaa tuotteet tilalle; ja
- 4) eläinlajit, joiden ruokintaan 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita käytetään.

Tilan rekisteriin merkitsemisen edellytyksenä on, että tuotteet toimitetaan tilalle hygienialain nojalla hyväksytystä maitoalan laitoksesta.

5 §

Käsitlemättömien tuotteiden käyttö eläinten ruokinnassa

Käsitlemättömiä tuotteita saa käyttää vain sikojen ruokinnassa. Käsitlemättömiä tuotteita käyttävän tilan on rekisteröidyttävä Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen rekisteriin. Rekisteröintiä on haettava Kasvintuotannon tarkastuskeskukselta heti käsitlemättömien tuotteiden käytön alkaessa. Hakemuksessaan tilan on ilmoitettava 4 §:n toisessa momentissa ilmoitetut tiedot.

Tilan rekisteriin merkitsemisen edellytyksenä on:

1) että käsitlemättömät tuotteet ovat peräisin hygienialain nojalla hyväksytystä maitoalan laitoksesta;

2) että käsitlemättömiä tuotteita sikojen ruokinnassa käyttävä tila sitoutuu toimittamaan käsitlemättömillä tuotteilla ruokitut siat kasvatuksen loppuessa suoraan teurastamoon;

3) että tila on tehnyt valitsemansa eläinlääkärin kanssa eläinten säännöllisestä terveydenhuollosta terveydenhuoltosopimuksen, johon tulee sisältyä sikojen terveydentilan tarkastaminen vähintään kahdesti vuodessa; ja

4) että tila pitää luetteloa sikojen ruokintaa varten vastaanottamistaan käsitlemättömistä tuotteista sekä teurastamoon toimittamistaan sioista.

Maitoalan laitoksen on pidettävä luetteloa rehukäyttöön toimittamistaan käsitlemättömistä tuotteista, niiden määristä sekä toimitusten vastaanottajista. Maitoalan laitos, joka vastaanottaa raakamaitoa, raakaherää tai raakakermaa toisista EU:n jäsenvaltioista tai kolmansista maista, ei saa toimittaa mitään tuotteita eläinten ruokintaan.

Jos rehualan toimija toimii käsitlemättömien tuotteiden jakeluyrityksenä, on sen pidettävä luetteloa rehukäyttöön toimittamistaan käsitlemättömistä tuotteista, niiden määristä sekä toimitusten vastaanottajista.

6 §

Käsitlemättömien tuotteiden toimittaminen tilalta, joka on salmonellan takia rajoittavien määräysten alainen

Käsitlemättömän maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja maidon prosessoinnissa syntyvien sivutuotteiden toimittaminen eläinten ruokintaan on kielletty, jos ne ovat peräisin tilalta, joka on salmonellan takia rajoittavien määräysten alainen. Tällaisten tuotteiden toimittaminen eläinten ruokintaan on kielletty myös siinä tapauksessa, että tuotteet toimitettaisiin tilalle maito- tai rehualan laitoksen kautta.

7 §

Valvontaviranomaiset

Hygienialain nojalla hyväksytyissä maitoalan laitoksissa tapahtuvaa maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja maidon prosessoinnissa syntyvien sivutuotteiden käsittelyä valvovat Elintarvikevirasto, lääninhallitukset ja hygienialain mukaisesta valvonnasta huolehtivat kunnan valvontaviranomaiset yhteistyössä Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen kanssa.

Maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja maidon prosessoinnissa syntyvien sivutuotteiden varastointia tarkoitukseen varatussa asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisessa varastointilaitoksessa valvoo Kasvintuotannon tarkastuskeskus.

Maitoa, maitopohjaisia tuotteita ja maidon prosessoinnissa syntyviä sivutuotteita eläinten ruokinnassa käytettäväksi käsittelevien tai toimittavien rehualan toimijoiden valvonnasta säädetään rehulaissa (396/1998) ja sen nojalla annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa rehuvalvonnasta (MMM 138/1998).

Maitoa, maitopohjaisia tuotteita ja maidon prosessoinnissa syntyviä sivutuotteita eläinten ruokinnassa käyttäviä tiloja valvoo Kasvintuotannon tarkastuskeskus käyttäen apunaan TE-keskuksia siten kuin rehulaissa ja sen nojalla annetuissa säädöksissä säädetään.

8 §

Tuotteiden jäljittämistä koskevat rekisteröintivelvollisuudet

Hygienialain mukaisesti maitoalan laitoksia valvovan viranomaisen on ilmoitettava Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle ne maitoalan laitokset, jotka toimittavat käsittelemättömiä tai liitteen 1.b kohdan mukaisesti käsiteltyjä tuotteita eläinten ruokintaan.

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen on rekisteröitävä rehualan toimijat, jotka ottavat vastaan käsittelemättömiä tai liitteen 1.b kohdan mukaisesti käsiteltyjä tuotteita maitoalan laitoksesta ja toimittavat niitä edelleen eläinten ruokintaan sekä näitä tuotteita eläinten ruokinnassa käyttävät tilat.

Rehualan toimijoiden ilmoitus- ja rekisteröintivelvollisuudesta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston rehuhygieniasta koskevista vaatimuksista annetussa asetuksessa (EY) N:o 183/2005. Toimijan on pyydytettävä ilmoitettava Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle ne tilat, joille hän on 2 momentin mukaisesti tuotteita välittänyt.

9 §

Rekisteristä poistaminen

Jos tila luopuu käsittelemättömien tai liitteen 1.b kohdan mukaisesti käsiteltyjen tuotteiden käytöstä eläinten ruokinnassa, tulee sen ilmoittaa tästä Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle, jolloin Kasvintuotannon tarkastuskeskus poistaa tilan rekisteristä.

10 §

Käsitlemättömien ja liitteen 1.b kohdan mukaisesti käsiteltyjen tuotteiden käytön kieltäminen eläinten ruokinnassa

Jos valvontaviranomainen toteaa, että 4 tai 5 §:ssä esitetty tilan rekisteröinnin edellytykset eivät enää täyty, Kasvintuotannon tarkastuskeskus kieltää käsittelemättömien tai liitteen 1.b kohdan mukaisesti käsiteltyjen tuotteiden käytön eläinten ruokinnassa kyseisellä tilalla sekä poistaa tilan rekisteristä. Kasvintuotannon tarkastuskeskus merkitsee tilan

rekisteriin uudelleen välittömästi ilman eri hakemusta, kun rekisteristä poistamisen syyt eivät ole enää voimassa. Kasvintuotannon tarkastuskeskus ilmoittaa tästä päätöksestä asianosaiselle viipymättä.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2006.

Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Eläinlääkintötarkastaja Kirsti Huovinen

Maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja maidon prosessoinnissa syntyvien sivutuotteiden käsittelyvaatimukset**Kohta 1.a) Käsittelyvaatimukset**

- 1) iskukuumennus (vähintään 135 °C, vähintään 1 sek.) tai
- 2) sterilointi (vähintään 115 °C, vähintään 20 min. tai jollakin vastaavalla aika- ja lämpötilayhdistelmällä) tai
- 3) pastörointi (vähintään 71,7 °C vähintään 15 sek. tai jollakin vastaavalla aika- ja lämpötilayhdistelmällä) + kuivaus tai pH:n lasku alle 6:een vähintään tunnin ajaksi

Kohta 1.b) Käsittelyvaatimukset

- 1) pastörointi (vähintään 71,7 °C vähintään 15 sek. tai jollakin vastaavalla aika- ja lämpötilayhdistelmällä) tai
- 2) kun kysymyksessä on hera, joka on saatu lämpökäsitlemättömistä maitotuotteista: heran on maidon saostumisen jälkeen annettava seistä vähintään 16 tuntia ja heran pH on laskettava alle 6:een (ennen toimitusta laitoksesta).

Kaupasta palautetulle maidolle ja maitopohjaisille tuotteille, joita käytetään eläinten ruokinnassa, ei vaadita toistamiseen edellä 1.a ja 1.b kohdissa kuvattuja käsittelyjä, jos kyseisten tuotteiden valmistusprosessi on sisältänyt vastaavan käsittelyn.

N:o 20

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus maantielautoista

Annettu Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 2006

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 23 päivänä kesäkuuta 2005 annetun maantielain (503/2005) 6 §:n 4 momentin ja 3 päivänä huhtikuuta 1981 annetun tieliikennelain (267/1981) 39 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Määritelmät

Lossista ja lautta-aluksesta on säädetty maantielain (503/2005) 6 §:n 1 momentissa. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *lauttalaiturilla* lossin ja lautta-aluksen laituria;
- 2) *lauttapaikalla* lossin ja lautta-aluksen lähtö- ja tulopaikkaa;
- 3) *lauttaväylällä* lossin ja lautta-aluksen käyttämää väylää;
- 4) *railolossilla* lossia, joka välittää erityisen talvitien liikennettä yleisen kulkuväylän yli; sekä
- 5) *lauttaliikenteen palvelujen tuottajalla* laivanisäntää.

2 §

Maantielautan käytön yleinen turvallisuus

Maantielautan ohjaukseen, kulkuun, valoihin, merkkikuvioihin sekä ääni- ja valomerkkeihin sovelletaan, mitä kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä tehdyssä yleissopimuksessa vuodelta 1972 (SopS 30/1977), jäljempänä meriteiden säännöt, määrätään sekä alusliikennepalvelulaissa (623/2005), yhteentörmäämisen ehkäisemisestä sisäisillä kulkuvesillä annetussa asetuksessa (Sisävesisäännöt 1978) (252/1978) ja alusliikennepalvelusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (763/2005) säädetään.

3 §

Lautta-alusta koskevat säännökset

Lautta-aluksen rakenteesta, varusteista, miehityksestä, laivaväen pätevyydestä ja katsastuksesta säädetään erikseen. Lautta-aluksessa on oltava ajoneuvokansi.

4 §

Lossin rakenne ja varusteet

Lossin rakennetta koskevat soveltuvin osin kauppa-aluksista annetut rakennevaatimukset. Lossissa on oltava ajoneuvokansi.

Lossin varusteista säädetään Merenkulkulaitoksen katsastusmääräyksissä.

5 §

Lossin kuljettajalta vaadittava todistus ja lääkärintodistus

Lossin kuljettajalla tulee olla Merenkulkulaitoksen antama lossin kuljettajan todistus. Jos lossissa on tutka tai VHF-puhelin, lossin kuljettajalla on oltava pätevyys niiden käyttämiseen.

Lossin kuljettajan tulee esittää tehtävään tullessaan lossin kuljettajan todistus ja lääkärintodistus siitä, että hän kykenee erottamaan meriteiden sääntöjen ja sisävesisääntöjen mukaiset alusten yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi säädetty merkkivalot ja -kuviot sekä äänimerkit. Lääkärintodistus on uusittava kolmen vuoden välein.

6 §

Lossin kuljettaminen ohjausköydestä irrotettuna

Lossin saa yhteentörmäysvaaran uhatessa välittömästi vapauttaa ohjausköydestä tai sitä vastaavasta muusta ohjauslaitteesta.

Lossi voi liikennöidä ohjausköydestä tai sitä vastaavasta muusta ohjauslaitteesta irrotettuna:

- 1) jääolosuhteissa tarpeen mukaan;
- 2) 15 §:n 1 momentissa tarkoitettujen ajoneuvojen kuljettamista varten, milloin hidas vesikulkuneuvo tai uitto on sulkenut lauttaväylän;
- 3) ohjausköyden tai sitä vastaavan muun ohjauslaitteen vaihdon tai korjauksen ajan;
- 4) vaikeiden tuuli- tai virtausolosuhteiden takia; tai
- 5) milloin lossin ohjausköydestä aiheutuu vaaraa laivaliikenteelle tai lossin liikennöimiselle.

Lossin saa kuljettaa ohjausköydestä tai sitä vastaavasta muusta ohjauslaitteesta irrotettuna telakka- tai lauttapaikalle Merenkulkulaitoksen määräämää laivaväkeä käyttäen.

7 §

Ohjausköysi ja lauttaväylää risteävä liikenne

Lossi ei saa estää sellaisen aluksen kulkua, joka voi navigoida turvallisesti vain itse kulkuväylässä. Tällaisen aluksen tulee mahdollisuuksien mukaan hyvissä ajoin ilmoittaa saapumisestaan lossin kuljettajalle. Tällöin lossin kuljettajan on huolehdittava siitä, ettei ohjausköysi laivaväylän kohdalla ole aluksen kulun esteenä.

Milloin lauttaväylä risteää laivaväylää, on lossin ohjausköysi asennettava paikoilleen siten, että se kiristämättömänä ollessaan asettuu vahvistetun kulkusyvyiden perusteella Merenkulkulaitoksen määrittämän haraussyvyiden alapuolelle kulkuväylän koko leveydellä. Ohjausköyttä ei saa tarpeettomasti pitää kiristettynä eikä siten estää lauttaväylän poikki kulkevaa vesiliikennettä. Lossin kuljettajan on myös huolehdittava siitä että alus, jonka on väistettävä lossia, ei joudu kohtuuttomasti odottamaan pääsyä lauttaväylän poikki.

Jos vesistö on lauttaväylän kohdalla varattava vahvistettua kulkusyvyyttä syvempänä tai väylämerkein merkittyä leveämpänä vesiliikenteen käyttöön puutavaran nippuhinausta tai muuta tilapäistä vesikuljetusta varten, on ohjausköysi laskettava tarpeen mukaan lauttaväylän pohjaan. Tilapäisen vesikuljetuksen suorittajan on ilmoitettava hyvissä ajoin etukäteen asianomaiselle lauttapaikalle tulevan kuljetuksen ajankohdasta sekä varmistauduttava ennen lauttaväylän ylittämistä, että ohjausköysi on väylän pohjassa.

8 §

Lauttaväylästä ja lossista varoittavat vesiliikennemerkkit ja valot

Kun lauttaväylä risteää yleistä kulkuväylää, tulee tienpitoviranomaisen asettaa kustannuksellaan vesiliikennemerkkit yleisen kulkuväylän varten kummallekin puolelle lauttaväylää sen mukaan kuin vesikulkuväylien merkitsemisestä annetussa asetuksessa (846/1979) säädetään.

Lossi, joka kulkee yleisen kulkuväylän poikki, voi liikkuessaan näyttää yhtyeentörmäämisen ehkäisemisestä sisäisillä kulkuvesillä annetussa asetuksessa säädettyjen valojen ja merkkikuviodien lisäksi keltaisia vilkkuvia valoja.

Lauttaväylälle, jossa liikennöi yleisen kulkuväylän poikki kulkeva lossi, tienpitoviranomainen voi kustannuksellaan ja Merenkulkulaitokselta luvan saatuaan asettaa 1 momentissa tarkoitettujen merkkien lisäksi lauttalaitureiden läheisyyteen Merenkulkulaitoksen määräysten mukaiset vesiliikenteen valopasteet.

Lauttaväylä, jossa liikennöi railolossi tai jossa käytetään railosiltaa, tulee varustaa 1 momentissa tarkoitetuilla vesiliikennemerkkeillä. Lisäksi lauttaväylä on varustettava yöllä valkoista valoa näyttäville valoilla.

9 §

Lauttalaiturin varusteet

Lauttalaiturilla tai sen välittömässä läheisyydessä on oltava pelastusrenkas köysineen ja venehaka sekä kiinteät tai siirrettävät

tikkaat, jotka ulottuvat laiturin kannelta vähintään metrin vedenpinnan alapuolelle.

10 §

Maantielauttojen kunnan, varusteiden ja miehityksen valvonta sekä lautalle asetettavat merkit tai taulut

Lauttaliikennepalvelujen tuottajan on osoitettava ja tienpitoviranomaisen on tarpeen mukaan valvottava, että maantielautat pidetään asianmukaisessa kunnossa sekä lakien ja asetusten mukaisesti varustettuina ja miehitettyinä.

Lauttaliikennepalvelujen tuottajan tulee valvoa, että tienkäyttäjät noudattavat lautalle asetettuja tupakoinnin kieltämistä tai joutokäynnin rajoittamista koskevia taikka muita yleisen turvallisuuden tai liikenteen ohjauksen kannalta tarpeellisia määräyksiä.

11 §

Lossin kuormitus

Lossia ei saa kuormittaa suuremmalla kuormituksella kuin katsastustodistuksessa määrätään. Ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän kokonaispaino on tarvittaessa osoitettava punnitustodistuksella tai punnitsemalla ennen lossille ajoa. Tienpitoviranomainen voi rajoittaa lossilla kuljetettavien ajoneuvojen painoja paikallisten olosuhteiden vaatiessa. Jokaisen matkustajan on noudatettava lossinkuljettajan kuormauksesta antamia määräyksiä.

12 §

Tieliikenteen valvonta ja ohjaus

Lautta-aluksella tieliikennettä valvoo ja ohjaa sen päällikkö sekä lossilla ja railolosilla sen kuljettaja.

Maantielautan kansitila on kuormattava siten, että jokaisesta ajoneuvosta voidaan esteettä poistua ainakin toiselta sivulta.

13 §

Maantielautalle tuleva ja sieltä poistuva sekä maantielautan liikkeellelähtö

Maantielautalle tulevan ja sieltä poistuvan

on noudatettava tarpeellista varovaisuutta ja liikenteen ohjauslaittein annettuja käskyjä ja kieltoja sekä lautta-aluksen päällikön tai lossinkuljettajan antamia ohjeita ja määräyksiä.

Kulku maantielautalle on sallittu vasta, kun ajolupa maantielautalle on annettu avaamalla lauttarannalla oleva sulkulaitteena toimiva puomi ja maantielautalla veteen suistumisen ehkäisemiseksi tarkoitettu portti on laskettu ala-asentoon, ja kun kulkutie muutoin on esteetön.

Kulku maantielautalta pois on sallittu vasta, kun maantielautta on kiinnittynyt lauttalaituriin, maantielautan veteen suistumisen ehkäisemiseksi tarkoitettu portti on kokonaan laskettu ala-asentoon, rannalla oleva sulkulaitteena toimiva puomi on kokonaan nostettu pystyasentoon ja kulkutie muutoinkin on esteetön. Jos maantielautan porttiin liittyy valo-opaste, on kulku sallittu vasta, kun valo on sammutettu tai asiasta on muulla valo-opasteella ilmoitettu.

Maantielautta ei saa lähteä liikkeelle ennen kuin lauttarannalla olevat sulkulaitteet ovat ala-asennossa, maantielautalla veteen suistumista estävät portit ovat kokonaan yläasennossa ja maantielautan kuorma on tarvittaessa riittävästi tuettu liukumisen ehkäisemiseksi.

14 §

Kulkujärjestys maantielautalle

Tienkäyttäjät on kuljetettava maantielautalla siinä järjestyksessä, jossa he saapuvat lauttapaikalle. Lautta-aluksen päälliköllä tai lossin kuljettajalla on kuitenkin oikeus poiketa saapumisjärjestyksestä, jos maantielautan kansitila tai kantavuus taikka sääolosuhteet eivät salli lähinnä vuorossa olevan ajoneuvon ottamista kuljetettavaksi.

15 §

Maantiekuljetusten etuoikeus

Sen estämättä mitä 14 §:ssä säädetään, on hälytysajoneuvolla ja poliisin virkatehtävissä olevalla ajoneuvolla tieliikennelain 39 §:n 1 momentin mukaan oikeus päästä maantielautalle ennen muita ajoneuvoja. Näiden jälkeen

etuoikeus ennen muita ajoneuvoja määräytyy seuraavasti:

1) sairasta hoitoon kuljettava tai kuljetettavaksi noutava ajoneuvo;

2) kiireellisellä matkalla olevaa lääkäriä, eläinlääkäriä tai muuta sairaanhoito- tai pelastustehtävissä olevaa henkilöä kuljettava ajoneuvo;

3) lääninhallituksen luvalla liikkuva eläin-kuljetusajoneuvo;

4) säännöllisellä vuorolla kulkeva, luvanvaraisessa henkilöliikenteessä käytettävä ajoneuvo; sekä

5) kiireellistä tien kunnossapitotehtävää suorittava ajoneuvo.

Jos hälytysajoneuvo, poliisin virkatehtävissä oleva ajoneuvo tai 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainittu ajoneuvo tarvitsee kuljetusta maantielautalla sen aikataulusta poikkeavana ajankohtana ja ilmoittaa asiasta etukäteen, kuljetus on suoritettava ja mahdollisuuksien mukaan varattava maantielautta lähtölaituriin kuljetuksen alkamisajankohdaksi.

Jos muu kuin 2 momentissa tarkoitettu ajoneuvo pyrkii maantielautalle sen lähdettyä liikkeelle ja lautalla on ajoneuvolle tilaa, voidaan palata noutamaan ajoneuvoa, jollei toimenpide olennaisesti hidasta liikenteen sujumista. Tällaista ajoneuvoa ei palata noutamaan, jos maantielautta on lähtenyt aikataulun mukaisesti tai kuljetettavana on 1 momentissa mainittu ajoneuvo tai liikenne on vilkasta tai lauttaväli on lyhyt.

16 §

Erityisen talvitien ja yleisen kulkuväylän risteäminen

Milloin maantielain 4 §:n 4 momentissa

Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 2006

Liikenne- ja viestintäministeri *Susanna Huovinen*

tarkoitettu erityinen talvitie risteää yleistä kulkuväylää, tienpitoviranomaisen on määrättävä, ympäristölupaviraston asiassa mahdollisesti antamat määräykset huomioon ottaen, miten väylän ylittäminen on järjestettävä. Jos ylikulkua varten on silta tai railolossi, tienpitoviranomainen sopii Merenkulkulaitoksen kanssa, kuinka paljon yleistä kulkuväylää saa kaventaa siltatukien tai railolossin kiinnityspaikkojen välillä ottaen huomioon kulkuväylää käyttävä liikenne. Tässä yhteydessä tienpitoviranomainen päättää, miten etäälle tien ja kulkuväylän risteyksestä erityinen talvitie on viitoitettava. Tarvittaessa tienpitäjä päättää risteuksen vartioinnista.

17 §

Lautta-aluksia koskeva käyttömaksu

Jos lautta-aluksen käyttämisestä on maantielain 12 §:n perusteella säädetty perittäväksi maksu, on tienpitoviranomaisen asetettava sitä koskeva määräys nähtäville lauttalaitureiden välittömään läheisyyteen.

18 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2006.

Tällä asetuksella kumotaan yleisillä teillä olevien lauttojen varusteista ja niiden liikenteen valvomisesta 4 päivänä maaliskuuta 1988 annettu liikenneministeriön päätös (221/1988).

Yli-insinööri Mikko Ojajärvi

N:o 21

Oikeusministeriön kuulutus**tasavallan presidentin vaalin ensimmäisen vaalin tuloksesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä tammikuuta 2006

Oikeusministeriö on 2 päivänä lokakuuta 1998 annetun vaalilain (714/1998) 139 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 247/2002, antanut seuraavan kuulutuksen:

Helsingin vaalipiirilautakunta on 17 päivänä tammikuuta 2006 vahvistanut vaalilain (714/1998) 138 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 247/2002, 15 päivänä tammikuuta 2006 toimitetussa tasavallan

presidentin vaalin ensimmäisessä vaalissa koko maassa kullekin ehdokkaalle annettujen äänten lopullisen määrän ja vaalissa annettujen äänten kokonaismäärän sekä ilmoittanut ne oikeusministeriölle seuraavasti:

Ehdokkaan numero	Ehdokas	Äänimäärä
2	Kallis, Bjarne kansanedustaja, Kokkola	61 483
3	Niinistö, Sauli varatuomari, varapääjohtaja, Espoo	725 866
4	Soini, Timo kansanedustaja, valtiotieteen maisteri, Espoo	103 492
5	Hautala, Heidi kansanedustaja, Helsinki	105 248
6	Lax, Henrik varatuomari, Euroopan parlamentin jäsen, Helsinki	48 703
7	Vanhanen, Matti pääministeri, kansanedustaja, Nurmijärvi	561 990
8	Lahti, Arto professori, Helsinki	12 989
9	Halonen, Tarja presidentti, Helsinki	1 397 030

Annettujen äänten kokonaismäärä on 3 016 801

Oikeusministeriö on 17 päivänä tammikuuta 2006 todennut vaalilain 139 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 247/2002, että

kukaan presidenttiehdokas ei ole koko maassa saanut yli puolta annetuista äänistä eikä siten perustuslain 54 §:n 2 momentin nojalla

ole tullut valituksi tasavallan presidentiksi. Tämän vuoksi presidentin valitsemiseksi on perustuslain 54 §:n 2 momentin mukaan toimitettava toinen vaali kahden eniten ääniä saaneen ehdokkaan välillä. Ehdokkaat Niinistö ja Halonen ovat saaneet ensimmäisessä vaalissa suurimmat äänimäärät.

Vaalilain 127 §:n 2 momentin mukaan toi-

sen vaalin vaalipäivä on ensimmäistä vaalia seuraava toinen sunnuntai.

Ehdokkaina 29 päivänä tammikuuta 2006 toimitettavassa tasavallan presidentin toisessa vaalissa ovat varatuomari, varapääjohtaja Sauli Niinistö ja presidentti Tarja Halonen. Ehdokas Niinistön ehdokasnumero on 3 ja ehdokas Halosen ehdokasnumero on 9.

Helsingissä 17 päivänä tammikuuta 2006

Oikeusministeri *Leena Luhtanen*

Vaalijohtaja Arto Jääskeläinen